

Daarbij is niet in aanmerking genomen dat de waren „software” van klasse 9 enkel „met name” voor het verzamelen en verwerken van bedrijfsgegevens waren aangevraagd. In dit opzicht kan ook verdergaande software het voorwerp van het aangevraagde merk zijn. Bovendien wordt de software van de aanvrager ook gebruikt door ingenieurs en andere personen die niet vertrouwd zijn met zakelijke vaktermen. De beoordeling van het Gerecht berust in zoverre op een onjuiste voorstelling van de feiten.

Verder stelt het Gerecht zich op het standpunt, opnieuw op basis van onjuiste feiten, dat het bestanddeel „ROI” weliswaar verschillende betekenissen in verschillende talen heeft, maar het publiek dit element in samenhang met het woord „ANALYZER” steeds opvat als „Return On Investment”. Het Gerecht geeft blijk van een onjuiste opvatting door te stellen dat het relevante publiek het aangevraagde merk dan zonder verder nadenken zal opvatten als aanduiding van een „instrument voor de analyse van het rentabiliteitspercentage van investeringen”.

Voorts heeft het Gerecht de betrokken waren en diensten onjuist beoordeeld door weigeringsgronden voor hardware te willen aannemen. Na een succesvolle splitsing van het merk is het teken voor deze waren en diensten van de klassen 35 en 42 reeds rechtsgeldig ingeschreven.

Ten slotte is de verwijzing naar succesvolle inschrijvingen in de EU, met name als gemeenschapsmerken, van de hand gewezen op grond dat nationale merken niet in aanmerking mogen worden genomen. Ook hier is uitgegaan van onjuiste feiten.

Beroep ingesteld op 17 november 2010 — Europese Commissie/Republiek Polen

(Zaak C-542/10)

(2011/C 30/41)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: Ł. Habiak en S. La Pergola, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Polen

Conclusies

— vaststellen dat de Republiek Polen, door niet alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 betreffende betalingsdiensten in de interne markt tot wijziging van de richtlijnen 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG en 2006/48/EG, en tot intrekking van richtlijn 97/5/EG ⁽¹⁾, of door die bepalingen in ieder geval niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 94, lid 1, van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Republiek Polen verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van richtlijn 2007/64 in nationaal recht is op 1 november 2009 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 319, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 23 november 2010 door Hans-Peter Wilfer tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 8 september 2010 in zaak T-458/08, Wilfer/BHIM

(Zaak C-546/10 P)

(2011/C 30/42)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirant: Hans-Peter Wilfer (vertegenwoordiger: W. Prinz, Rechtsanwalt)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

— het arrest van de Vierde kamer van het Gerecht van 8 september 2010 in zaak T-458/08 volledig vernietigen;

— geïntimeerde verwijzen in de kosten.